

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Cap. De muliere 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

Alius modus dissolvendi sponsalia licet jura hoc Cap. traditur, videlicet propter discessum sponsi. Consultus enim s. Pontifex ad Archiepiscopum Panormitanum, quid statuendum esset de mulieribus, quarum ipsoi post sponsalia contracta, & iure, quando utriusque confirmata, incisus is ad exteris nationes se conseruerunt; Respondet hoc texu nostro, liberum esse mulieribus cum aliis inire matrimonium, dummodo res adhuc integrasit, hoc est, si consensus de presenti, vel carnis copula non cum intercesserit: nam per copulam transcursum sponsalia in matrimonium, c. Is qui fidem penit. ubi laetus inf. eod. impossita tamen mulieribus penitentia, si per eas iteratur, quo minus matrimonium sic subsecutum.

Hujus decisionis ratio ex eo pendet, quod sponsus, imprudente sponsa, solum mutando, & alio se recipiendo confecatur contempnere ipsam ex parte sua, & consequenter renuntiare sponsalibus: unde & sponsa eadem potestas renuntiandi relicta intelligitur; ita quod hoc modo sponsalia utriusque discessu, sponsi scilicet & sponsa, solvi intelligantur, c. 2. hoc tit. Dominicus Soto in lib. 4. Sentent. diff. 27 quest. 2. art. 5. circa fin. Quare hic non simplicem discessum aut abitum sponsi intelligimus, sed qui sit cum mutatione domicilii, sicut hic recte notas Panormi sub num. 2. & verba ipsa indicant, dum ait textus: dimittunt terram, sed ad alias partes transferentes. Nam dimittere & transferre hic cum effectu accipienda sunt. Neque enim qui ex aliquo loco animi gratia vel negotii conficiendi causâ alio se confert, dicitur dimittere terram, l. Clam poss. leri 6. § qui ad nundinas D. De acquir. vel omis posse. quemadmodum nec studiosus studiorum causâ, sed retinet prius domicilium, l. 2. C. De matr. lib. 10. Quare discessus iste, qui animo redeundis sit, non inducit tacitam renuntiationem sponsalium.

2. Quod autem interpres ad hoc Cap. accersunt

l. 2. C. Desponsat, in qua biennium præstituitur sponsa, si sponsus absit, sed tamen agitur eadem provincia, vel trienium, si extra provinciam peregrinetur, l. 2. C. De repud. non covenit texu nostro. Nec enim eo queritur, ad quod tempus sponsus absens expectari debeat, sed an statim reliqua sponsa subere possit alteri? Et responderetur eam posse, propter rationem iuxta aliam.

Artamen si queratur, an sponsa exspectare tenetur sposum peregrinantes, id est absentem, absque domicili translatione: (domicilium autem transfertur, ubi quis latet, id est, sedem suam, vel summam rerum suarum alio traestulit, l. Civis 7. C. De matr. lib. 10.) respondendum esset, secundum jam dictam distinctionem, ex d. l. 1. C. Desponsalib. & l. 1. C. De repud. nisi necessaria causa absentie, velut via letudo, vel mors parentum vel alia necessitas, longiori tempore sposum præpediret. Nam exspectandus esset, donec cessaret impedimentum, per text in l. penult. D. De sponsalib. Atque hanc distinctionem juris civilis etiam dō jure Canonico observandam & retinendam esse existimat Holtien. Joan. Andreæ, Anton. & Sylvester, teste Covart. in Epitome desponsalib. cap. 5. num 7. Cum enim hæc res decisâ non sit à sacris Canonibus, meritò ad Jus civile configitur, per text in c. 1. inf. De novi opera nuntiat. Et cur non cum sponsalia non sint Sacramentum, aut alia acta spiritualis sive Ecclesiastica, sed contractus planè civilis, sicut dicam latius ad cap. Ex literis Silvani 10. inf. eod. Recte tamen illi existimant, si subsist periculum fornicationis in sponsa, posse Judicem Ecclesiasticum etiam intra illud tempus sponsa gratiam facere iuendi aliud matrimonium, ut videtur est apud Did. Covarr. jam allegato loco, Et facie texti, in c. fin. inf. De eo qui cognovit consang uxor sua, & in cap. Quemadmodum 1. 5. 9. quod si post hujusmodi sup. De jurejur. De ceteris modis solvendi sponsalia videat in Summa mea, & apud alios.

In Cap. De muliere 6.

Proponitur hoc Cap. de muliere invita in matrimonium ducta: sed quia à consulente non exprimitur, qualis vis illata fuerit mulieri, cùm inter vim & vim (ut inquit textus) sit

differentia, ideo rejicitur ejus petitio. Exemplo l. Vt responsum 15. C. De transact. & dicam latius ad c. Cùm locum inf. h. tie.

Sf 2

In Cap.